

Studiul 11: Viața împreună cu Hristos

Sabat după-amiază, 07 martie

De memorat:

„Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.”

Coloseni 3:14

Se spune adesea că nu trebuie să fim prea preocupați de lucrurile cerești, fiindcă nu vom mai fi de folos pe pământ. Deși acest lucru este adevărat într-un anumit sens, există un concept la fel de important pe care Pavel îl subliniază în Coloseni 3: dacă suntem prea ancorați în lucrurile pământești, nu vom fi de niciun folos cerului și Domnului.

Pavel ne atrage atenția asupra multor principii practice, din viața reală, care provin din cer și pot fi înțelese numai de cei care au „înviat împreună cu Hristos” (Coloseni 3:1). Sfaturile lui Pavel sunt principii foarte practice, care ne vor îmbunătăți toate relațiile, nu doar pe cele din cadrul bisericii.

Domnul Isus a spus: „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc [.] ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreți și peste cei nedreți” (Matei 5:44,45). Pare imposibil? Omeneste, este. Trebuie să murim înainte de a putea trăi cu adevărat pentru Dumnezeu. De aceea trebuie să fim cu mintea la ceruri dacă vrem să fim de vreun folos Tatălui nostru ceresc pe pământ.

Săptămâna aceasta vom vedea cum viața trăită cu Hristos poate avea un impact decisiv atât în prezent, cât și în veșnicie.

Cu gândul la lucrurile de sus

1. Ce condiție indică Pavel în Coloseni 3:1-4 ca necesară pentru a avea o gândire cerească? Ce crezi că înseamnă lucrul acesta?

Coloseni 3:1-4

- ¹ Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.
- ² Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.
- ³ Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.
- ⁴ Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.

De pe vârful unui munte, poți cuprinde cu privirea peisajul vast. Din cele mai vechi timpuri, oamenii au căutat munții pentru o apropiere mai mare de Dumnezeu (vezi Psalmii 121:1,2). Chiar și munții construiți de oameni, ziguratele, au fost ridicați de păgâni cu un scop asemănător – acela de a se întâlni cu zeii. Interesant este că cetatea Ur, din care Avram a fost chemat să plece, avea un zigurat foarte mare, vizibil de la kilometri distanță. Însă doar schimbarea altitudinii nu va apropia niciodată pe nimeni de cer în sens spiritual. Efortul uman nu poate reuși niciodată acest lucru. În schimb, numai printr-un miracol al harului, prin care am murit împreună cu Hristos și am înviat împreună cu El (fapt simbolizat prin botez [Coloseni 2:12,13]), este posibil să ne apropiem de cer.

De remarcat că, încă de la începutul capitolului 3 din Coloseni, se pune accentul în mod repetat pe lucrurile de sus, adică pe ceea ce se află în ceruri: „lucrurile de sus” (de 2 ori), „unde Hristos șade”, „cu Hristos în Dumnezeu”, „cu El în slavă” (v. 1-4). Sigur, există multe lucruri în viața creștină care sunt greu de explicat. Cum poate o persoană să moară și să învie când, după toate aparențele, este aceeași persoană și nu a trecut printr-o experiență de viață și de moarte? Sunt multe lucruri care nu au sens pentru gândirea firească, neinfluențată de Duhul Sfânt. Dar pentru cei care sunt călăuziți de Duhul, pentru că au primit inima nouă promisă de Dumnezeu, moartea față de păcat și învierea împreună cu Hristos sunt realități autentice.

Pavel exprimă aceste porunci deoarece există o nevoie constantă ca această viață spirituală să fie reînnoită (vezi 2 Corinteni 4:16). Putem într-adevăr cădea și ne putem pierde. Și nu suntem niciodată feriți de ispite în această viață. Prin

urmare, trebuie să alegem în fiecare zi să umblăm „după lucrurile de sus” (Coloseni 3:1). Viața noastră veșnică este în siguranță „ascunsă cu Hristos în Dumnezeu” (Coloseni 3:3), dar expresia exterioară a acestei vieți nu va fi deloc ascunsă.

Încotro îți sunt îndreptate gândurile de obicei: la lucrurile de sus sau la cele de jos? Dacă sunt îndreptate spre cele de jos, cum le poți schimba direcția?

Opriți firea pământească! Înnoiți prin cunoaștere

În zilele noastre auzim multe sloganuri: „Opriți războiul!”, „Opriți defrișările!”, „Opriți armele nucleare!” Dar unul pe care probabil nu l-am auzit niciodată este: „Opriți firea pământească!” Acesta pur și simplu nu se potrivește cu sensibilitățile lumii noastre. Nu că celelalte sloganuri ar fi greșite sau că ceea ce susțin ar fi rău. Doar că au o perspectivă foarte limitată, dată fiind apropierea veșniciei. Privirea noastră trebuie să fie îndreptată mai sus – veșnic mai sus.

2. Studiază Coloseni 3:5,6 (vezi și Romani 6:1-7)! Cum experimentăm faptul de a fi morți față de sine și lucrurile pământești și vii față de „lucrurile de sus” (Coloseni 3:1)?

Coloseni 3:5,6

⁵ De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli.

⁶ Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.

Romani 6:1-7

¹ Ce vom zice, dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul?

² Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?

³ Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

⁴ Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

⁵ În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

⁶ Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;

⁷ căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat.

Coloseni 3:1

¹ Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.

Chiar dacă spiritual am murit împreună cu Isus Hristos, „mădularele” noastre – adică ispitele pe care ni le prezintă trupul și mintea – trebuie omorâte. Dar ar trebui să fim conștienți de două lucruri legate de această poruncă: În primul rând, în Coloseni 3:1, termenul din limba greacă presupune faptul că noi am fost de fapt înviați împreună cu Domnul Hristos. În al doilea rând, porunca din Coloseni 3:5 este o consecință a acestui fapt („de aceea”). Putem omorî lucrurile pământești (curvia, necurăția, patima, pofta rea, lăcomia etc.) numai pentru că am fost înviați împreună cu Hristos și avem viața și puterea Lui spirituală pentru a scoate aceste lucruri din mintea și din viața noastră.

Exact aceeași sintagmă grecească din Coloseni 3:6, „mânia lui Dumnezeu”, mai apare doar în Romani 1:18. Dumnezeu îi lasă pradă pe oameni căilor lor rele, și astfel vine și mânia Lui (vezi Apocalipsa 6:16,17) „peste fiii neascultării” (Coloseni 3:6). În Romani 1:18, Pavel vorbește despre necinstire și nelegiuire, iar în Romani 1:24 echivalează „necurăți[a]” (folosind același cuvânt grecesc din Coloseni 3:5) cu oamenii care se complac în „poftele inimilor lor, așa că își necinstesc singuri trupurile”.

Cum își necinstesc trupurile? În primul rând, prin faptul că refuză să Îl recunoască pe Creator, dar și prin „patimi scârboase, căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într-una care este împotriva firii; tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase” (Romani 1:26,27).

Cum înțelegem cuvintele: „Omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ” (Coloseni 3:5)?

Înnoiți prin cunoaștere

3. Cum continuă Pavel firul logic în Coloseni 3:6-11?

Coloseni 3:6-11

- ⁶ Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.
⁷ Din numărul lor erați și voi odinioară, când trăiați în aceste păcate.
⁸ Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură.
⁹ Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui,
¹⁰ și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.
¹¹ Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.

Primele cuvinte din Coloseni 3:8 marchează trecerea dramatică și decisivă de la moarte la viață: „Dar acum”. Cuvântul „acum” în limba greacă este accentuat. Acum, pentru că ați înviat împreună cu Hristos și căutați lucrurile de sus, viața voastră prezentă trebuie să se deosebească izbitor de viața anterioară. După ce ați omorât „mădulele voastre care sunt pe pământ” (Coloseni 3:5), „acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură” (Coloseni 3:8).

Cuvintele „mânie” și „furie” pot descrie reacția îndreptățită a lui Dumnezeu la păcat (subiect discutat ieri), fapt valabil și în cazul Domnului Isus (Marcu 3:5; Apocalipsa 6:16). În schimb, suntem îndemnați să fim „grabnic[i] la ascultare, înce[ți] la vorbire, zăbavnic[i] la mânie, căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu” (Iacov 1:19,20). Răutatea dorește nenorocirea altora. Calomnia are scopul de a defăima. Pavel condamnă și limbajul abuziv și obscen. Este interzis și să ne mințim unii pe alții (compară cu Leviticul 19:11,18), „întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, cu faptele lui” (Coloseni 3:9).

4. Ce vrea să spună Pavel, în Romani 6:6 și Efeseni 4:22-24, prin „omul cel vechi” în contrast cu „omul cel nou”?

Romani 6:6

⁶ Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;

Efesenii 4:22-24

²² cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;
²³ și să vă înnoiți în duhul minții voastre,
²⁴ și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

Verbele pe care Pavel le folosește pentru această transformare de la vechi la nou trimit la îmbrăcăminte, ca și cum cineva și-ar scoate vechile haine murdare și s-ar îmbrăca cu haine noi și albe (compară cu Zaharia 3:4). O distincție similară între vechi și nou se face în ce privește vechiul și noul legământ, care sunt caracterizate de slova exterioară a legii și, respectiv, de legea scrisă de Duhul în inimă (2 Corinteni 3:4-18). Aceste metafore descriu procesul de convertire și efectele lui, pe care Pavel îl numește „o făptură nouă” (2 Corinteni 5:17). Suntem înnoiți „spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut [al lui Hristos]” (Coloseni 3:10), care este chipul Dumnezeului nevăzut (Coloseni 1:15). Cunoașterea Domnului Hristos prin intermediul Cuvântului Său ne transformă „în același chip al Lui, din slavă în slavă” (2 Corinteni 3:18). Acest lucru ne plasează deasupra tuturor granițelor etnice, geografice și sociale (Coloseni 3:11), deoarece suntem cetățeni ai unei împărății superioare.

Caracterul vieții noi

După enumerarea obiceiurilor proaste și a trăsăturilor negative eliminate odată cu venirea la Isus Hristos, Pavel trece la aspectele pozitive.

5. Cum sunt descriși credincioșii în Coloseni 3:12-14 și care este legătura cu trăsăturile pozitive pe care trebuie să le „îmbrace”?

Coloseni 3:12-14

¹² Astfel, dar, ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.

¹³ Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.

¹⁴ Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii.

Asemenea poporului Israel, chemat de Dumnezeu să fie poporul Său deosebit și să reflecte caracterul Său, credincioșii în Domnul Isus sunt „aleși ai lui Dumnezeu” (Coloseni 3:12). Dar nu toți trăiesc conform acestei chemări, lucru afirmat și de Domnul Isus: „Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși” (Matei 22:14; vezi și 24:22,24,31). Referirea lui Pavel la cei aleși are un înțeles similar (Romani 8:33; 2 Timotei 2:10). În plus, tot ca poporul Israel, credincioșii sunt iubiți de Dumnezeu și sfinți (Deuteronomul 7:6-8). Acest privilegiu este însoțit de o responsabilitate importantă: „ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (1 Petru 2:9). Și le vestim prin felul în care trăim acum.

Cele opt calități menționate de Pavel – îndurare, bunătate, smerenie, blândețe, îndelungă răbdare, îngăduință, iertare și, mai presus de toate, iubire (Coloseni 3:12-14) – pot izvorî doar dintr-o inimă unită cu Hristos, deoarece descriu caracterul Său și modul în care El S-a purtat cu noi. Suntem chemați să-i iertăm pe alții „cum [ne]-a iertat Hristos” (Coloseni 3:13). Dragostea este „legătura desăvârșirii” (Coloseni 3:14), pentru că dragostea Lui față de noi ne leagă de El și ne face capabili să-i iubim cu adevărat pe alții (1 Ioan 4:11,12).

Aceste calități ne influențează relațiile în două moduri: (1) Când manifestăm dragoste, milă, bunătate și iertare față de ceilalți, avem de câștigat și noi, și ei. Suntem împliniți cu toții. De obicei, oamenii vor răspunde cu aceeași atitudine, iar noi continuăm să primim mila și iertarea lui Dumnezeu (Matei 5:7; 6:14). (2) Acest lucru Îl glorifică pe Dumnezeu și Îi poate încuraja pe alții să creadă în El și să-L urmeze, deoarece demonstrează puterea harului divin. „Nicio altă influență posibilă asupra sufletului omenesc nu are o așa putere ca influența unei vieți lipsite de egoism. Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin iubitor și ușor de iubit” (Ellen G. White, Divina vindecare, p. 470).

Cât de bine Îl reprezinți pe Domnul Isus prin felul în care îi tratezi pe ceilalți, în special pe cei care nu sunt amabili cu tine?

Trăirea vieții noi

Preocuparea lui Pavel pentru pacea și armonia din biserică reiese clar din ultimele versete ale capitolului 3 din Coloseni. Am analizat deja pacea lui Dumnezeu (vezi Studiul 7) și, spre deosebire de pax Romana, pax Christi nu este o pace impusă din exterior, ci una care trebuie să ne „stăpânească” din interior. Acest lucru se produce doar dacă Domnul Hristos deține controlul.

6. Potrivit textelor din Coloseni 3:16,17, ce anume Ți permite lui Isus Hristos să dețină controlul și ce rol joacă muzica în toate acestea?

Coloseni 3:16,17

- ¹⁶ Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.
- ¹⁷ Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

Formularea este foarte expresivă: descrie Cuvântul lui Hristos locuind în noi. Acest lucru se întâmplă când citim Biblia cu atenție ca să ascultăm și să învățăm din înțelepciunea lui Dumnezeu. Se pare că, deși textul grecesc este oarecum ambiguu, muzica joacă un rol important când vrem să ne învățăm și să ne sfătuim „unii pe alții” (Coloseni 3:16). Dar nu orice fel de muzică. Pavel folosește termeni clari atât aici, cât și în Efeseni 5:19 – „psalmi, [...] cântări de laudă și [...] cântări duhovnicești”. Pare să fie vorba de o distincție între colecția existentă de psalmi din Vechiul Testament și colecția tot mai mare de imnuri din Noul Testament. „Cântări duhovnicești” poate fi un termen general pentru orice imn de laudă legat de viața spirituală sau viața bisericii. Cuvintele cântărilor sunt mijloace de transmitere a adevărului și de îndrumare pentru trăirea noii vieți creștine. Multe dintre marile imnuri ale ultimelor secole transmit mesaje înălțătoare, puternice, de speranță și întărire, atât de necesare într-o lume care ne trage foarte ușor în jos.

Influența muzicii este puternică. Interpretarea lui David la harpă avea un efect liniștitor asupra lui Saul (1 Samuel 16:23). Dar când David i-a devenit rival, mânia și resentimentele lui Saul au luat amploare (1 Samuel 18:10,11). S-a demonstrat clinic că muzica clasică liniștită reduce anxietatea, optimizează funcția cerebrală, sporește relaxarea, ajută la gestionarea durerii și favorizează

socializarea. Cine dintre noi nu a observat personal influența puternică pe care muzica, fie ea bună sau rea, o poate avea asupra emoțiilor și gândurilor noastre? Muzica – muzica potrivită – poate fi o sursă de înălțare spirituală.

*Ni se spune să facem „totul în Numele Domnului Isus” (Coloseni 3:17).
Pui în practică acest îndemn? Dacă nu, cum te poți schimba? Mai exact,
ce lucru nu ar trebui să mai faci, dacă nu îl poți face în numele
Domnului?*

Coloseni 3:17

¹⁷ Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.

Un gând de încheiere

„Când Spiritul lui Dumnezeu stăpânește mintea și inima, sufletul convertit izbucnește într-o cântare nouă, fiindcă își dă seama că s-a împlinit în viața sa făgăduința lui Dumnezeu, că fărădelegea sa a fost iertată și că păcatul său a fost acoperit. El manifestă pocăința față de Dumnezeu pentru călcarea legii divine și credința față de Hristos, care a murit pentru îndreptățirea omului. [...] Dar, deși au ajuns la această experiență, nu înseamnă că de aici încolo creștinii trebuie să-și încrucișeze brațele, mulțumiți cu ceea ce s-a făcut pentru ei. Cel care s-a hotărât să intre în împărăția spirituală își va da seama că toate puterile și patimile unei naturi nerenăscute, susținute de puterile împărăției întunericului, stau împotriva lui. Zilnic, el trebuie să-și reînnoiască consacrarea, zilnic să ducă bătălia cu răul. Obiceiurile vechi, înclinațiile moștenite către rău se vor lupta să stăpânească, și în privința acestora el trebuie mereu să fie vigilent, luptându-se prin puterea lui Hristos să reușească. [...]

Puterea unei vieți superioare, mai curate și mai nobile este lucrul de care avem cea mai mare nevoie. Lumea ne ocupă prea mult gândirea, în timp ce împărăția cerurilor, prea puțin. În eforturile lui de a atinge idealul lui Dumnezeu pentru el, creștinul nu are niciun motiv să dispere. Desăvârșirea morală și spirituală, prin harul și puterea lui Hristos, este promisă tuturor. Isus este izvorul de putere, fântâna de viață” (Ellen G. White, Faptele apostolilor, p. 476, 478).

Zilnic: 2 Regi 6 – 12; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 7 (integral)

1. Cine a întrebat de două ori dacă să îi măcelărească pe sirieni?
2. De ce s-a întors regele Ioram la Izreel?
3. Ce i-a pus preotul Iehoiada fiului regelui în afară de coroana regală?
4. Ce s-au învoit preoții să nu mai facă?
5. Din ce motiv mulți ajung incapabili să beneficieze de ocaziile sacre ale Sabatului?